temmale, et oppetaja omma ſurmawete pääl omma koggoduſe eeſt Jummalat om pallelnu. Wannamoor üttel: „temma teggi wõerakele palwuſt nink nida pallelden koli temma waijele-pantu käſſiga ärra.“ Se mõtte pinap minno iks weel, et ta murrega minno pärra om ihkanu, nink minna es ſa enne pärrale kui 24 tundi pärran temma ſurma, ehk minna kül katte päiwaga ütte tekonda maad ärrakäwwe, kos tõiſe 4 ehk 5 päiwa kullutawa.

Temma tõbbeſt nink ſurmaſt juttuſtiwa mulle temma arſt nink temma põetaja wannamoor ſeddawiſi. Pühhapäiwal 1. Julil tulnu temma õkwa Karlsbadiſt, kos temma ehk tohtre Erdmanniga kokkoſanu, Pranzensbadi. Siin lännu temma õkwa tohtre Kordelleri mannu nink andnu tälle luggeda, mes tohter Erdmann Tartun temma tõbbe pärraſt olli kirja pandnu. Kordelleri olnu ſeddamaid ärratundnu, et Gehewel ſurma tõbbi om tulleman olnu, nink keeldnu temmal ärra, Pranzensbadi wet jomaſt. Eespäiwal hommungul olnu Gehewe lätte man nink nakkanu tõiſt wet, mes wihhawees kutſutas, tohtre käſſu pärra joma. Säälſamman ſanu Gehewe ka wanna Kruſega, Tarto enditſe prohwesri Kruſe wellega, kokko nink nimmetanu majja nimme nink numre, kos ta korterin olnu. Tõiſipäiwa hommungul tulnu Kruſe lätte mannu, nink kui temma Gehewet ſääl es lõhwa, lännu temma Gehewi korteri, kos tõine wote pääl maan olnu nink pääd tänninu. Temma tonu rutto tohtrit mannu nink ſe laſknu aadrit nink püüdnu weel mu wiſil awwitada. Kolmapäiwal lännu tõbbi rasſembas nink Kordelleri kirjutanu tohtrile Erdmannile Karlsbadi. Tõbbine olnu ka ſel päiwal iks omma mele man nink nõudnu minno pärra. Kruſe ka lubbanu mulle kirjutada, ent tahtnu kirjutamiſt neljapäiwa päle jätta, et tohter arwanu: ehk lät parrembas. Tohter Erdmann tulnu Karlsbadiſt eeſt ſinna nink piddanu tohtri Meſſerſchmidtiga nõuwo nink möllemba üttelnu, et ſekõrd ei olle weel middake peljata, ent tõbbiſt om wajja linaſt ärrawia male, kui ta ſõitmiſt jõwwap kannatada. Nemma wõtnu ſis wannamori põetajas. Wannamoor kõnnel kaddonuſt iks ſure armega. Temma üttel: „Kaddonu oppetaja olli iks wäga lahke ja kannatalik nink arwas iks pärra, mil päiwal prowwa jõwwas ſääl olla. Nink kui tohter nink Kruſe ütliwa, kül prowwa iks neljapäiwa tullep, ſis naar oppetaja nink üttel: Ei mitte! Minno prowwa om uſſin nink wirk, temma tullep tõtteste jo kolmapäiw.“ Raſſe keel jänu rede kergembas nink poolpäiwal laſknu tõbbine hennele pabbert nink ſulge anda nink kirjutanu mulle neid ſõnnu: „Armas mammakene, tulge pea!“ Ent kirri olnu ſeggane ja paklane. Wanna Kruſe ſaatnu ſedda kirja posti päle. Mo tüttar ſai koddun ſedda kirja ſis weel kätte, kui minna jo hawwa man ikſi, nink olli rõemſa, et minna jo man olles, tõbbiſt põetama. Poolpäiwa õſel wasta pühhapäiwa tulnu külma wärrinat tälle päle, nink tohter olnu murren tõbbitſe pärraſt. Pühhapäiwa lõunel jälle külma wärrinat nink õſel wasta eespäiwa jälle. Eespäiwal olnu jo palle tõiſiwiſi nink tohtre es andnu ennamb rohto ſiſſe, enge pandnu ennege plaaſtrit kukla päle. Keſkpäiwal kello 12 aigo kõnnelnu temma paljo, ent wõera nink kange kelega nink käe olnu palwuſele waijele-pantu. Weddelat roga lõunas maitſnu, ent ei jõudnu alla nelata. Sis üttelnu: „Kolmapäiw ta tullep!“ käändnu pääd kõrwale nink niggonu raſſedaste. Wannamoor ſaatnu rutto arſti pärra, ke ka ſeddamaid tulnu nink temmaga wanna Kruſe nink tohter Meſſerſchmidt nink trahteri majjapiddaja, nink tõbbine nakkanu ſis ſurmaga maadlema nink üri pärraſt jänu hengamine ſaisma! Tohter Kordelleri pandnu omma käega koolja ſilmi kinni nink jänu mannu, ſeni kui kohtowannemba tulnu kiik koolja warra pitſati tagga kinnipandma.